

200703881/1.

Datum uitspraak: 6 juli 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/42957 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 7 mei 2007 in het geding
tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 mei 2007, verzonden op 9 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven geen reactie te zullen indienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

**Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van
Staat.**

**w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer**

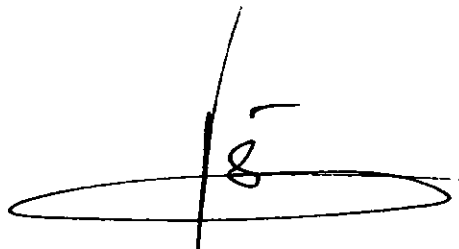
**w.g. Vonk
ambtenaar van Staat**

Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2007

345

Verzonden: 6 - JULI 2007

**Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,**

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

**mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak**

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: 06/42957

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
naar eigen zeggen Staatloos,
eiseres,
mede ten behoeve van haar minderjarige zoon,
gemachtigde: mr. J.J. Bronsveld, advocaat te Bergen op Zoom,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. R.R. de Groot, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2006 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij brief van 4 september 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 16 april 2007, waar eiseres en haar gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.2 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die

noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens paragraaf C1/5.8.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), voor zover van belang in deze procedure, zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag de volgende elementen van belang: de identiteit, de nationaliteit, de reisroute en het asielrelaas van de asielzoeker. In paragraaf C1/5.8.3 van de Vc 2000, voor zover van belang in deze procedure, is vermeld dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van deze elementen documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, dit reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van "het toerekenbaar ontbreken van documenten". In die paragraaf is voorts vermeld hoe wordt beoordeeld of het ontbreken van documenten aan de asielzoeker valt toe te rekenen. Onder a. wordt vermeld het vereiste dat de verklaringen omtrent het desbetreffende element – identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas – en het ontbreken van de desbetreffende documenten consistent en geloofwaardig zijn en onder b. het vereiste dat deze verklaringen overeen komen met hetgeen overigens bekend is. Indien aan één van deze vereisten niet is voldaan, wordt het ontbreken van documenten aan de asielzoeker toegerekend, aldus het beleid.

2.3 Eiseres heeft aan haar aanvraag het navolgende ten grondslag gelegd. Eiseres is afkomstig uit Azerbeidzjan (Baku). Dat land heeft eiseres vanwege de oorlog in 1990 verlaten. Van 1990 tot 2001 heeft eiseres illegaal in de (huidige) Russische Federatie verbleven. In dat land is in 1998 de toenmalige partner van eiseres vermoord door skinheads. In 2001 heeft eiseres haar huidige partner, geboren op , leren kennen en is zij met hem naar de – in Azerbeidzjan gelegen – Armeense enclave gegaan. In november 2003 zijn eiseres en haar partner daar opgepakt door de politie, die samenwerkte met de maffia. Eiseres is tijdens haar gevangenschap mishandeld, vernederd en verkracht vanwege de (gedeelte) Azerische afkomst van haar partner. Tevens is haar dochter voor haar ogen vermoord. Eiseres en haar partner zijn daarop naar de Russische Federatie gevlucht. Ook in dat land waren eiseres en haar partner niet veilig. Zij leefden daar bovendien illegaal. Eiseres heeft de Russische Federatie (uiteindelijk) op 13 januari 2006 verlaten.

2.4 Verweerder heeft de aanvraag op grond van de hiervoor vermelde bepalingen afgewezen en heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiseres niet geloofwaardig is.

2.5 Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), onder meer uitspraken van 27 januari 2003 (zaak nr. 200206297/1, JV 2003/103), van 4 mei 2006 (zaak nr. 200509551/1, JV 2006/246) en van 7 augustus 2006 (zaak nr. 200605044/1), behoort naast de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van een asielrelaas wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten, alsook het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, in de eerste plaats tot de verantwoordelijkheid van verweerder. Die vaststelling en beoordeling, daaronder mede begrepen de beslissing welke documenten noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag en ter onderbouwing daarvan hadden kunnen en moeten worden overgelegd, kan door de rechtbank slechts terughoudend worden getoetst. De rechter moet het oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas of onderdelen daarvan toetsen aan de eisen die het recht daaraan stelt, met name wat betreft de zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering daarvan. De in rechte te stellen motiveringseisen dienen aan te sluiten op evenbedoeld toetsingskader.

2.6 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich met toepassing van het gevoerde beleid in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres, op wiens weg het ligt haar asielrelaas tegenover verweerder aannemelijk te maken, toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van haar identiteit, nationaliteit en reisroute, alsmede ter adstructie van het asielrelaas, reeds nu zij geen enkel bewijs heeft overgelegd van noch voldoende overige concrete informatie naar voren heeft gebracht over haar busreis van Moskou naar Nederland.

2.7 Zoals de Afdeling onder meer in voormelde uitspraak van 27 januari 2003 heeft overwogen, mogen, indien aan een vreemdeling het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, ingevolge het bepaalde bij het eerste lid, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de voor de uitvoering van die bepaling vastgestelde beleidsregels in het relaas van die vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan. Bij de beantwoording van de vraag of daarvan in een concreet geval sprake is, komt verweerder beoordelingsruimte toe.

2.8 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder met verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van 14 augustus 2002 over de Staatsburgerschaps- en Vreemdelingenwetgeving in de republieken van de voormalige Sovjet-Unie en het algemeen ambtsbericht van 16 november 2005 over de situatie in Azerbeidzjan, alsook met verwijzing naar eiseresses verklaringen, zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat – met inachtneming van het toerekenbaar ontbreken van documenten – het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht mist. Met name bestaat, gelet op de voorgedragen beroepsgronden en een uitspraak van 17 januari 2005 van de Afdeling (zaak nr. 200408587/1, LJN: AS4924), geen grond voor het oordeel dat verweerder in redelijkheid niet geloofwaardig heeft mogen achten dat eiseres, zoals zij stelt, van 1990 tot 2001 en van 2003 tot 2006 illegaal in de Russische Federatie heeft verbleven en de nationaliteit van dat land niet bezit.

2.9 Met betrekking tot de verwijzing naar artikel 7:5 van de Algemene wet bestuursrecht en de beroepsgrond dat het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen, nu dat is opgesteld door dezelfde medewerker die het voornemen heeft uitgebracht en in de zienswijze naar voren is gebracht dat die medewerker klachtwaardig heeft gehandeld bij het uitbrengen van het voornemen vanwege het daarin door hem opgenomen standpunt over de geloofwaardigheid van het relaas van eiseres, overweegt de rechtbank dat evenvormeld artikel toepassing mist in de onderhavige procedure. Bovendien kan eiseresses beroepsgrond geen doel treffen, nu verweerder, gelet op rechtsoverweging 2.8, met toepassing van het gevoerde beleid zich op het standpunt heeft mogen stellen dat het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht mist.

2.10 Nu verweerder het asielrelaas, daaronder mede begrepen haar stelling dat zij illegaal in de Russische Federatie heeft verbleven en staatloos is, ongeloofwaardig heeft kunnen achten, is de aanvraag van eiseres terecht afgewezen. Reeds daarom bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder niet op de voet van artikel 3.4, eerste lid en onder w, van het Vreemdelingenbesluit 2000 en de ter uitvoering daarvan opgestelde beleidsregels, als opgenomen in paragraaf C2/8 van de Vc 2000 en voor zover van belang in deze procedure,

Reg.nr.: AWB 06/42957

4

(ambtshalve) heeft kunnen overwegen dat eiseres, die gemotiveerd heeft aangevoerd staatloos te zijn, niet in aanmerking komt voor verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken'.

2.11 Het beroep is derhalve ongegrond. Hetgeen overigens namens eiseres is betoogd dan wel overgelegd, leidt niet tot een ander oordeel, zodat het geen afzonderlijke bespreking behoeft. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.C. van der Mei en in het openbaar uitgesproken op 7 mei 2007 in tegenwoordigheid van mr. M.P. Schutte als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 09 MEI 2007

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements-Rechtbank
te ZUTPHEN

ADVOCATENKANTOOR KLAVER C.S.

Mr. P.R. Klaver*
 Mr. E.R. Moes
 Mr W.J. Jurgens
 Mw. Mr. B.L.I.M. van Overloop
 Mr. J.J. Bronsveld
 Mw. Mr. C.C.W.G.M. Janssens

* gecertificeerd NMI-mediator

Van der Rijtstraat 57
 4611 PP Bergen op Zoom

Correspondentieadres:
 Postbus 386
 4600 AJ Bergen op Zoom
 T : 0164-252 621
 F : 0164-255 010
 E : info@klaver-en-moes.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3326	B - 5 JUN 2007
ZAAKNR. 200703881	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

per telefax: 070 - 365 13 80

Uw ref :
 Onze ref. : 20071114/JB/DT/140749
 Betreft :

Bergen op Zoom, 5 juni 2007

**Grievens hoger beroep inzake
 procedurenummer AWB 06/42957**

Edelachtbare Heer, Vrouwe,

Appellante in deze is mevrouw , geboren op , thans wonende te Appellante kiest domicilie te (4611 PP) Bergen op Zoom, ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr J.J. Bronsveld, aan de Van der Rijtstraat no. 57 (correspondentieadres: postbus 386, 4600 AJ te Bergen op Zoom). Bij deze verklaart mr J.J. Bronsveld bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om voor appellant het onderhavige appelschrift in te stellen. Dit appelschrift heeft betrekking op de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zutphen, Vreemdelingenkamer, bekend onder nummer AWB 06/42957 d.d. 9 mei 2007. Een kopie van de uitspraak wordt bij deze overgelegd als productie 1.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zutphen d.d. 9 mei 2007 zoals hiervoren omschreven en wel om de hiernavolgende redenen.

Al hetgeen naar voren is gebracht in eerste aanleg, dient als woordelijk herhaald en ingelast te worden beschouwd, mede als gronden van dit appelschrift.

GRIEF I:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder rechtsoverweging 2.8 dat naar het oordeel van de Rechtbank verweerder met verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van 14 augustus 2002 over de staatsburgerschaps- en vreemdelingenwetgeving in de republieken van de voormalig Sowjet-Unie en het algemeen ambtsbericht van 16 november 2005 over de situatie in Azerbeidzjan, als ook met verwijzing naar de verklaringen van appellante, zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen

iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

ADVOKATENKANTOOR KLAVER C.S.

2

stellen dat het relaas van appellante positieve overtuigingskracht mist. Daarbij is van belang dat de Rechtbank niet in haar besluitvorming heeft betrokken al datgeen wat is aangevoerd naar aanleiding van de stelling van verweerder dat illegaal verblijf in de Russische Federatie in de periode van 1990 tot 2001 en van 2003 tot 2006 niet mogelijk zou zijn. Appellante heeft stukken overgelegd onder andere van Amnesty International waaruit blijkt dat zulks wel degelijk mogelijk is en derhalve bestaat er twijfel over de inhoud van het ambtsbericht als zodanig. In deze wordt onder andere ook verwezen naar de uitspraak van de Rechtbank Arnhem van 6 juli 2006, kenmerk 06/92176 waarin ook aannemelijk werd geacht dat men 16 jaar in Rusland kan verblijven. Van belang daarbij is ook dat appellant duidelijk heeft aangegeven dat zij niet op normale wijze heeft deelgenomen aan het maatschappelijk leven, maar aldaar heeft kunnen verblijven onder bijzondere omstandigheden. Een afschrift van de desbetreffende uitspraak wordt bij deze overgelegd. In deze is het strijdig met de rechtseenheid, indien verschillende Rechtbanken in soortgelijke zaken zeer verschillend oordelen hieromtrent. Met andere woorden: de verklaringen van appellante omtrent haar verblijf in de Russische Federatie, als ook de overgelegde informatie, als ook de blijkbaar in jurisprudentie bestaande wisselende uitspraken hierover, had voor de Rechtbank aanleiding moeten zijn om niet enkel en alleen op dit punt te oordelen dat er geen sprake is van positieve overtuigingskracht van het asielaanvraag als zodanig. Daarbij speelt tevens een rol dat het ambtsbericht waarop verweerder zich in deze procedure heeft doen beroepen, gedateerd is.

Voorts is ten aanzien van het ambtsbericht van 14 augustus 2002, reeds al door de Rechtbank Amsterdam op 31 mei 2005, opgemerkt dat uit datzelfde ambtsbericht blijkt dat de stelling dat het onmogelijk is om gedurende een langere periode zonder registratie in de Russische Federatie te verblijven, geen absoluut karakter heeft en uitzonderingen kent. In die uitspraak is bepaald dat verweerder dan ook ter motivering van zijn standpunt in redelijkheid niet heeft kunnen volstaan met de enkele informatie dat het gezien de informatie van de Minister van Buitenlandse Zaken praktisch niet goed mogelijk is om langdurig illegaal in de Russische Federatie te verblijven. De uitspraak van de Rechtbank Amsterdam van 31 mei 2005 heeft als AWB kenmerk 03/2313.

GRIEF II:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder 2.10 van de uitspraak dat uit hoofde van hetgeen overwogen is onder 2.8 en 2.9 verweerder heeft kunnen komen tot de conclusie dat appellante niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verblijf als vreemdeling die buiten haar schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Immers, hetgeen hiervoor is opgemerkt ten aanzien van de asielprocedure geldt onverkort ook voor de ambtshalve toetsing ten aanzien van de vtv buitenschuld criterium. Daarnaast heeft verweerder niet getoetst aan de daarvoor bestaande criteria in de besluitvorming noch in de beroepsprocedure. Onbegrijpelijk is in dit verband dat de Rechtbank daar derhalve niet zelfstandig aan toetst en toetst of verweerder de juiste criteria hiervoor gehanteerd heeft.

REDENEN WAAROM appellante u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt te vernietigen en te bepalen dat zowel de bestreden beschikking als de uitspraak, waarvan in hoger beroep, wordt vernietigd en bepaald wordt dat aan appellante alsnog een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 wordt verleend en de in artikel 45 Vreemdelingenwet genoemde rechtsgevolgen niet intreden, althans verweerder op te dragen een nieuwe beschikking te nemen, danwel de Rechtbank op te dragen de zaak opnieuw in behandeling te nemen, met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

Hoopgachtend,

J.J. Bronsveld